

C A N

AB

DDRYLLIAD Y 'SCHILLER.'

Agerlong ysblenydd perthynol i Germani, yr hon a gollwyd nos Wener, Mai 7fed, 1875, gerllaw y Bishop's Lights, Pensance, ar ei thaith o New York i Loegr. Yn y ddamwain dorcalonus hon, aeth dros dri chant o eneidiau i'r dyfrllyd fodd.

- 1 Ffyrdd Duw sydd yn y moroedd,
 Ac yn y dyfroedd mawr,
 Uwch deall nac amgyffred
 Preswylwyr daear lawr ;
 Olwynion ei ragluniaeth,
 A'u hodiaeth droion cudd,
 I bawb o'r teulu dynol
 Yn fythol ddirgel sydd.

2 Mae rhai ar fryniau llwyddiant,
 Ac ereill dan y don,
 Mae rhai'n mwynhau dedwyddwch
 Heb derfysg dan eu bron :
 Ac ereill yn galaru
 Wrth yfed trwy eu hoes
 O ddyfroedd chwerwon Mara,
 O ! ddyfned yw eu loes.

3 'Roedd *crew* yr hoenus "Schiller"
 Yn cychwyn idd eu taith
 O dref Caerefrog Newydd
 Heb ofni'r moryn maith ;
 Y llong farchogai'n nwyfus
 Y wen-don yn ddiolfn,
 A dawnsiai yn gysurus
 Ar frigau'r tonau dofn.

4. Yn iach, yn iach hwy ganent
 I fro'r gorllewin dir,
 I'r fordaith hwy gychwynent
 A'u calon heb un cur ;
 'Roedd miwsig yr awelon
 Yn hwyliau'r "Schiller" lan,
 Yn enyn yn eu calon
 Ryw nefol, ddwyfol dan.

5 Fel hyn y llong a hwyliai
 Yn nwyfus yn ei rhawd,
 Heb feddwl byth y deuai
 I'w thynged unrhyw ffawd ;

Meddyliai'r teithwyr gwrol
 I lanio yn Lloegr gu,
 A rhai yn nhir Germania,
 Ond Ow! nid felly bu.

6 Er cwrdd a llwyddiant perffaith
 Drwy'r fordaith olaf hon,
 Nes cyrhaedd yn ddyogel
 I borthladd Plymouth bron ;
 Ond Ow! ar lanau Cernyw,
 Y noson dywell, ddu,
 Fe d'rawai'r llong ar greigiau,
 Nes llwyr ddymchwelwyd hi.

7 O 'r gwaeddi a'r dolefain
 Yn awr sy'n mysg y gwyr,
 Wrth wel'd mai eu tyngedfen
 Yw boddi'n ymyl tir!
 Fe neidiai rhai yn wallgo'
 I'w claddu yn y don,
 A chladdu eu holl obeithion
 Y nos fythgofus hon.

8 O! famau calonrwygol
 A'u plant diniwed eu,
 Yn awr y sydd yn gwylltio
 Yn ngwyneb angydu :
 Ymostwng raid er gwaeddi,
 Ac er gwallgofi bron ;
 Ow! bellach rhaid eu claddu
 Yn nyfnder dig y don.

9 Y cadben mwyn a'r meddyg
 A gladdwyd yn yr aig,
 Ac ereill a waredwyd
 Ar ddanedd oer y graig;
 Ond O! y tri chan' dewrion
 A soddwyd yn y lli',
 O ymyl eu hanwylion,
 A'u hoer gwynfanus gri.

10 Fe ddaw ein hadeg ninau
 I fyn'd i byrth y bedd;
 Rhaid myn'd i wyneb angeu,
 A theimlo min ei gledd;
 Cael bod ar ddelw Iesu,
 Ni ddygwydd niwed in'
 Pan fyddom yn trafaelu
 Yn unig yn y glyn.

*Ni ehaniateir i neb argraffu y gân hon heb ganiatad
 yr Awdwr.*
